

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

Ἔπος δευτέρον.

Ἀθῆναι. 20 Ἰανουαρίου 1884

Ἄριθ. 61+140

Ὁ Δήμαρχός μας

μοῦ παράγγειλε νὰ σὰς πῶ καὶ νὰ σὰς γράψω, ὅτι γιὰ ὅσα παράπονα κάνετε ἐναντίον του, δηλαδή γιὰ τὴν ἀθλιότητος τῶν δρόμων καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων τῆς πολιτείας, νὰ μὴ ἔχετε κανένα παράπονο ἐναντίον του, διότι καὶ ἂν θέλῃ νὰ σὰς κἀνῃ κανένα καλὸ, δὲν μπορεῖ γιὰτὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τὸν ἔχει πνιγμένον.

Κατὰ τοὺς δημοτικούς συμβούλους ποῦ τοῦ δόσατε, τέτοια καὶ τραβάτε, ἀκόμα δὲ λέει, πῶς δὲν ξαναἔχει σκοπὸ γιὰ τὸ γατῆρι σας νὰ ξανακαθίσῃ στὸ σκαμνὶ τῆς ἀνάκρισις, γιὰτὶ μ' αὐταῖς καὶ μὲ τούταις τῆς εὐκολίας ποῦ σὰς ἔκανε, κόντεψε νὰ βρῆ τὸν μπελά του μὲ τὰ δύο του χέρια καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ.

Μὰ καὶ ὅλη ἡ Ἀθήνα νὰ βουλιάξῃ αὐτὸς πεντάρα δὲν θὰ δώτῃ.

Κάνετε καλὰ μὲ τὸ δημοτικὸν σας συμβούλιον ποῦ βγάνετε.

Γράμμα ἐξομολογητικὸν.

Ἀπὸ ἓνα δάσος τοῦ Ὀλύμπου πρὸς ἐσένα ποῦ βγάζεις τὸν «Παλιάνθρωπο», σοῦ γράφω καὶ σοῦ ἐξομολογοῦμαι ταδε: Ὅτι ἐγὼ μὲ τὸν ὀπαδὸ μου Καρμανόλη ἐκτελούσαμε ἔργα ἐπικραστᾶτου, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπανάστασις ἦρθα καὶ γύρεψα καὶ γὼ τὴν ἀντιμισθία μου ἀπὸ τὴν κυβέρνησι, ὡς κατ'ὴς ἔδωκε καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς ἀνικάνους, ἀφοῦ δὲ μοῦ ἀρνήθηκε κατὰφύγα στὴν ληστεία καὶ ἐπίασα αἰχμάλωτο ἓνα παιδί ὀνομαζόμενον Ἀλεξ. Ν. Σαγιάννου μαζὺ μὲ τὸν δάσκαλό του, ἀπὸ τὸ χωριὸ Σκαμνέλη τοῦ Ζαγορίου καὶ πῆρα 83 λίρες λίτρα καὶ τὸ ἀφῆσα.

Ἔστερα ἀπὸ τρεῖς μῆνους εὗγαν ὁ Σουλτάνος διαταγή καὶ εἶπε πῶς δίνει ἀμνηστία εἰς ὅλους τοὺς ληστὰς ὅσοι παρουσιαστοῦν στὴν κυριακὴ ἐξουσία, γελᾶστηκα λοιπὸν καὶ ἐγὼ καὶ παρουσιάστηκα, καὶ γιὰ τὸ εὐχαριστῶ, τοῦ προσκυνηματός μου μ' ἔβαναν τὰ βραχιόλια καὶ μ' ἔστειλαν στὴν Πόλιν ἄλλαξω τὸν ἀέρα, καὶ ἀπὸ καὶ ἀφοῦ μοῦ φέρτωσαν 101 χρονάκια ἐπὶ ζωῆς μ' ἔστειλαν στῆς φυλακῆς τῆς Καλλιπόλις νὰ πῶ τὸ φρέσκο μου.

Ἐγὼ ποῦ δὲν μ' ἄρεσε ὁ φρέσκος ἀέρας τῆς φυλακῆς καὶ ἤθελα τῶν βουνῶν, συλλογιστήκα νὰ καταφύγω στὸν ἑλληνα πρόξενον κύρ Βενιζέλο γιὰ νὰ μὲ σώσῃ.

Γιὰ τὴν σωτηρίαν μου ὁ κ. πρόξενός μας δὲν μοῦ γύρεψε

πολλὰ παρὰ μονάχα 150 λίρας, ἐγὼ εἶπα πῶς δὲν κρατοῦσα ἀπάνω μου γιὰτὶ τὰ εἶχα χωμένα στὰ βουνά. Τότε ἔστειλε τὸν ἀρμένη διερμηνέα του Γιοσοῦφ στὴ φυλακὴ καὶ μὲ ρώτησε ποῦ τὰ εἶχα παραχωμένα, γιὰ νὰ πᾶν νὰ τὰ ξεθάψουν, γιὰ νὰ μὴ σκουργιάσουν καὶ τὰ μωράσωμε καὶ μὲ βγάλουν ἀπ' τὴ φυλακὴ. Τότες ἐγὼ σὰν κουτὸς ποῦ εἶμουνα εἶπα πῶς τὰχα κουκουλομένα στὸ δάσος τοῦ Ὀλύμπου.

Πᾶει ὁ Γιοσοῦφ τρεχάτος τρώει ὅλο τὸ δάσος καὶ δὲν βρίσκει τίποτα. Γυρίζει καὶ μοῦ λέει, βρέ ἀδερφέ δὲν βρῖκαμε τίποτα, φάγαμε ὅλο τὸ δάσος. — Πῶς τοῦ εἶπα δὲν βρῖκατε τίποτα, δὲν ἴδατε ἓνα μεγάλο πλάτανο; — Τὸν εἶδα, μοῦ λέει ὁ Γιοσοῦφ.

— Αἱ δὲν ἔκανες εὐλογημένε πενήντα βήματα παρά κάτω, ἐκεῖ τὰχω παραχωμένα.

Γιούργια ὁ Γιοσοῦφ ἄπαρκα στὸ βατόρι τῆς Θεσσαλονίκης καὶ στὸ δάσος τοῦ Ὀλύμπου ξαναμπήρ.

Μαθόντας ταῦτα ὁ πασὰς μ' ἀμολᾶρει καὶ μοῦ λέει, αἰε γιατροῦμ νὰ πᾶς σὺ νὰ σκαψῆς τῆς λίρας καὶ στείλε καὶ μένα τὸν ρεφενέ.

Ἄμα τὸκανα στριφὸνα βγήκα στὸ Ἀυβαλί ὅπου ἓνας πλούσιος ὀνομαζόμενος Δ. Γονατᾶς μὲ πρόδοσε, ὡς καὶ ἓνας ἄλλος σπιούνος τοῦ Ἀυβαλιῶ Νικόλαος Ταξτηλάτης καὶ ἔτσι μὲ σύλληψαν καὶ μ' ἔστειλαν στὰ Δαρδανέλια καὶ ἀπὸ καὶ στὴ Πόλιν, ἀπὸ ὅπου τὸ κατατόνισα καὶ πῆγα στὸ μέρος ὅπου εὐχόμενα, καὶ μαθε τὸρα ὅτι βρίσκομαι στὸ ἐξωτερικὸ μὲ 27 ὀπαδοὺς καὶ τὸρα θὰ δαξῶ τὴν σπάθα μου μὲ ὅσους πέσουν στὰ χέρια μου καὶ πρὸ πάντων ἂν συλλήψω τὸν δεσπότη τῶν Δαρδανελίων τότες σὰν ἅγιος πατέρας θὰ τὸν ξεμολογήσω γὼ καθὼς ξέρω.

Ὁ πάντοτις σας εὐπειθέστατος

Η. Γ. Καλόγγρος

πρόεδρος τῶν ληστῶν καὶ εἰς τὰς διαταγὰς σας.

Υ. Γ. Ἐἔχασα νὰ σε ρωτήσω, ἔχεις κανένα στὸ μάτι νὰ πιάσωμε καὶ νὰ σοῦ τὸν στείλωμε πετκέσι κομμάτια κομμάτια;

Ὁ ἴδιος.

Ἀπάντησις Πα. Ἰγανθρ. Ἀφοῦ κύρ Καλόγγρε, θέλεις καὶ καλὰ νὰ ἦσαι βασιλέας τῶν βουνῶν, καὶ δὲν χωρᾶ πλέον στὸ κεφάλι σου κάμμιὰ συμβουλή, καὶ ἀρῶ μὲ θυμῆθικες ἀπὸ τὰ δάση καὶ βουνὰ χωρὶς νὰ σε ξέρω, παρακαλῶ πάρε καὶ μιὰ πικρακάλεσι μου. Νὰ μὴ σκοτώνῃς, παρὰ ὅσους μπορεῖς τούρκους, νὰ μὴ κλέφτῃς παρὰ ὅσους μπορεῖς πλουσίους, νὰ μὴ βρῃκα-

νίσης ποτέ σου κανέναν, παρ' ὅσον ἀνδρῶν πῆλξιν κένενος χρυσογαδρος...

Μὴ ξεχνᾶς ἀπὸ θαλάσσης ληστείας κένενος κλέβει...

Σου εὐχαριστῶ καλὸ σκοτῶν καὶ συγχωρῶς καὶ θεοῦ...

Δὶς τῆς γυναικείας

φυλακὰς ἔχομε κινουρίγια κινουρίγια τὰ ὄποια θὰ κερνοῦν...

Κύρ Διευθυντῆ

τῆς Ἀστρονομίας ἀπὸ τοῦ πλοῦτος ἀποκαλύπτει τὰ χω...

Αὐτὴ ἡ δουλειὰ δὲν εἶναι κακὴ δουλειὰ εἶναι κακὴ, καὶ ἔγραψαν...

Γράφετε, μακαρίζετε ὅσο θέλετε, πεντάρχος δὲν δίνω...

Κάνε ὅ, τι θὰ κάμῃς ἀπάνω στὸ καλλιγραφίαν, ἀλλοιότικα...

Πρὸς κτήνος

γαϊδοῦρι ξέπτωτο, χαμῆλαμπόση, κερκόπουρνζέκιο κεράλι...

Εὐὶ λοιπὸν ἐνφ' ἑμάθης πέντε κολλυβογράμματα, μυκλὸ...

Τὸν ξέρετε

τὸν κύρ Δ. Οἰκονόμου; Αἴ σὲς λέω πῶς εἶναι πλοῦταρχος...

εἰναι τὰ ρυγά καὶ τοῦ τὰ βραβεία, πλοῦταρχος τοῦ δταν γ...

Θὰ πῆτε καὶ ἐν τῶν βραβείων τοὺς κάνει κένενος κακό;

Απὸ τῆς Σιμόνης

Νὰ πῆτε νὰ χαθῆτε εἰς οἱ Ἀθηναῖοι πορνοστὰ μα...

Προχῆρ, ποῦ πέθανε ὁ Μητροπολίτης, Μελέτιος στὴν κη...

Ἀρχὺς λοιπὸν καυγᾶ; θρησκευτικῶς φιλολογικῶς. Ὁ Τι...

Καθὼς πάμε θὰ καταντήσῃ νὰ γίνῃ ἡ Σιμόνη Ἀκαδημία...

Μου λέτε νὰ εἶθῃ νὰ βγῶν τὸν Παλιάνθρωπο στὴ Σιμόνη...

Δὲν, ὄχι, τέτοιον κακὸν σκοπὸν δὲν τὸν εἶχαν ἀκόμα...

Ἐμᾶς, ἀμ δὲ. Βρήκαμε τὸν μπελὲ μάκα καὶ με σὲς.

Κύριος Παλιάνθρωπος

Οἱ πολῖτες τοῦ Περαία σὲ παρακαλοῦν νὰ μὴ βρωμίζῃς...

Πράξτε εἰς τὸν Τρικοῦπην νὰ κέρη τὰ φυλλάδια τοῦ ται...

Πολῖται Περαιῶς

Σημ. Παλιανθ. Ὅσο γιὰ τὸν Καρύδη καλὴ μου τὰ λέτε...

πέρνει ἀπὸ λόγιαν καὶ ἔχει τὴν ιδέα, πῶς αὐτὸς μονόχρη...

Κύρ Νομάρχῃ

Ὁ κατὰδικος Νικόλας Ἀθ. Παπαγεωργίου ποῦ βρισκται...

Παραπονεύτηκε, λέει, πρὸς ἐτένα μ' ἀναφορὰ τοῦ ὡς κα...

Αὐτὸ εἶναι, θαρρῶ, κύρ Νομάρχῃ ἕνα φοβερὸ ἄδικον, νὰ μὴ τλη...

Ἄλλὰ δὲν πειράζει σὲς τὰ πλῆνη; ὁ ἀδικηλέης τῶν φυλα...

Πρὸς τὸν ὑπουργόν

τῆς ἀπαιδεύτου παιδείας. Αὐτὸς ὁ καθηγητὴς Βέσσι, αὐτὸ...

Ὅλου τοῦ γυμνασίου οἱ μαθηταὶ ἔχουν παραίτηση ἐναν...

Ἦθελα νὰ εἶθῃ μιλιτῶ ἀλλοιότικα, ἀλλὰ φυλαγόμεστε γι...

Πρὸς ὀλέγων μερών

εὐγαίνα ἀπὸ τὸ σχολεῖον τῶν εὐελπίδων καὶ εἶδα κάμμια...

Κατὰ κείνην τὴν ὥρα νὰ καὶ βρέθηκε ἕνας φιλιάνθρωπος...

Ὑπερῆσιν στὸν «Παλιάνθρωπο», ἀφοῦ ἡ ἀστυνομία δὲν...

Σημ. Παλιανθ. λέει ἕνα γνωμικόν, σέβου τοῦ; πρε...

δὲν εἶχαντὸ δικαίωμα οὔτε νὰ ξεμυζαστοῦν προστὰ τοῦ; γέρον...

Στὴν Νέα Αὐστραλία ποῦ ὑπάρχουν πολλοὶ ἀγριαν...

Εἰς λοιπὸν, κύριοι Περαιῶτες, οἱ ὅποιοι γελάτε στὴν...

Ἦθῃ ἅπαντες ἐνφ' ἑμάθης, πρὸς εἰς ἐστὲ κκοθήσεις Περαιῶτες...

Ὄλοι, ἀλλὰ ὅσοι εἰστέ, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τοῦ κόσμου. Ὅ...

Κύριος Ταβερνάζῃ

Μπακανιάρῃ ποῦ εἰσάει στὸν Περαία, σὲ κατηγοροῦν καὶ σοῦ...

Δὲν ντρέπεσαι, βρε γαϊδάρη, με τὰν μεγάλα αὐτῶ καὶ ἄ...

Κύριος Βαρουξάκῃ

ἔχομε νὰ λαβαίνωμε πέντε δέκα δραχμαῖς μεροδοῦλια ἀπὸ...

Τώρα μ' αὐτὸν τὸν τέτοιο, ὅσῃ κορίτσα ἔχουν λαμβάνει...

Δὲν ντρέπομαστε, λέω γὼ λιγάκι. Ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ γυροῦ...

Πρὸς τὸν φίλο Διόπῃ

τοῦ ναυτικῆ ποῦ μοῦ γράφει κάτι παράπονά του τοῦ λέω...

Μοῦ γράφουν

νὰ γράψω νὰ μὴ προσβάλῃ ὁ Σ. ποῦ εἶναι στὸ χρη...

τὰ κορίτσα φαυλαταρίσματα μέσα στο δρόμο σ' αυτό άπάνω τὸ ζήτημα δὲν εἶμαι καθόλου σύμφωνος, γιατί τότε θά κατα- ντήσωμε νά κάνωμε τούς δρόμους περθενοφθορεῖα.

Δὲν σοῦ λέω κ' ἐγὼ καμμιά φορά λέω σέ κανένα κορίτσι γαρμπόζο πού νά τύχη νά περνᾷ ἀπό μπρός μου, ἐκεῖνο τὸ στυνθισμένο χωρατὸ καί ἀθώο—Καί δὲν μάς καλημερνᾷς; δὲν τοῦ λέω ὅμως καί τίποτα παραπάνω οὔτε ἀσχημολογία.

Πρέπει νά ἦστε στὸν πρὸς τῆς γυναίκες ἱπποτικοὶ Ἄμερικανοί, οἱ ἑποῖτοι ἅμα δοῦν μέσα στὸν δρόμο νά προσβάλῃ ἕνας μὲ λόγο μιὰ γυναίκα τοῦ ρίχνονται σάν νά τοὺς ἦναι ἀδερφή τους. Πρέπει νά ξέρετε, ὅτι κάθε ἄνδρας, ξένος καί ἀγνωστος ὅλως διόλου πρὸς μιὰ ὁποιαδήποτε γυναίκα, ἔχει ὑποχρέωσι νά τὴν ὑπερασπιστῆ ἅμα τὴν δῆ νά τὴν προσβάλουν. Πρέ- πει νά ξέρετε ὅτι μέσα στοὺς σιδηροδρόμους τῆς Ἀμερικῆς καί Ἀγγλίας ἅμα πού δὲν ὑπάρχει θέσι, ἢ γυναίκες κάθον- ται ἄπάνω εἰς τὰ γόνατα τῶν ἀνδρῶν, καί μεῖς ἐδῶ, πού ἔχομε τὴν φιλοτιμία μέχρι δολοφονίας, καταδεχόμεστε σάν μικρὰ παιδιὰ ἄνδρες μὲ μιὰ ὀκὰ μουστάκια νά σαλιαρίζωμε τὰ εἰς ἀμάξης τὰ φτωχοκόριτσα καταμεσῆς στοὺς δρόμους.

Πρέπει νά ἦμαστε ἱππότες, καί ὅταν περνᾷ κορίτσι ἀπό μ. προστά μας, ἢ γυναίκα μοναχὴ τῆς ὄχι μόνο λόγο δὲν πρέ- πει νά τῆς λέμε, ἀλλὰ καί νά ἀποσυρνοῦμαστε ἀπὸ τὸ πεζο- δρόμιο γιὰ νά περάσῃ.

Ἔτσι κάνουν ἐκεῖνοι οἱ πολῖτες πού θέλουν νά πάρουν τί- μαις γυναίκες, ἀλλοιώτικα κτὰ τὴν ἀνατροφή πού θά τῆς δόσωμε μέσα στο δρόμο σαλιαρίζοντες τέτοια πουτανοκό- ριτσα θά τὰ βγάλωμε καί τέτοιαις πουτανογυναίκες θά βγοῦν ὅταν τῆς πάρωμε.

Μαθετε καλά τοῦτο, ὅτι κάθε βρισᾷ σέ κορίτσι πού κά- νομε, κάθε κακολογία, δὲν εἶναι κάνομε ἄλλο παρὰ νά κρε- μοῦμε καί ἀπὸ ἕνα κέρατο στο κεφάλι, καί εἶναι κερατάδες ἐκεῖνοι πού καταδέχονται νά βρίζουν ἢ ἀσχημολογοῦν κο- ρίτσα ἢ γυναίκες στοὺς δρόμους.

Ἐέχασα, ὅτι μπορεῖτε νά μοῦ πῆτε ὅτι τάχα μὲ τὰ ἀσχη- μόλογα, θά διαφθαροῦν τὰ κορίτσα; Αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω, ξέρω ὅμως μιὰ ἀρχαία παροιμία πού λέει:

Ὅμιλαι αἰσχραὶ, φθείρουσι χρηστὰ ἤθη.

Μ' ἄλλα λόγια, τὰ ἀσχημα λόγια διαφθείρουν καί τὸν ἠθικώτερο ἄνθρωπο.

Τόρα πλέν κάνετε ὅ,τι σᾶς φωτίσει ὁ Θεὸς καί τὸ μυαλό σας.

Γυναίκα, ξόβνα, ἦρθε ἢ καρότσα νά πάμε στο χορό. Κοιμάσαι ἢ πέ- θανες; Μακάρι.

Κύρ Μοίραρχε

προχτές τὸ Σάββατο στοὺς Ἀμπελοκήπους κάτι παλλικαρά- δες τῆς σούφρας πῆγαν καί ἔκλεψαν δυὸ μαγαζὰ, ἕνα πού εἶναι μέσα στο ζήτημα τοῦ Παπαδάκη καί ἕνα ἄλλο τοῦ Τζα- πέτρου στῆς δώδεκα καί πέρα ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα. Ἐκεῖ στο ζήτημα τοῦ Παπαδάκη ὑπάρχει ἕνας στρατῶνας γιὰ τούς χω- ροφυλάκας μὲ τρία κρεβάτια, τὸν ὁποῖο στρατῶνα ὁ κ. Πα- παδάκης ἔχει παραχωρήσει τῆς δωρεᾶς γιὰ φρουρά.

Ἐκεῖ εἶναι προάστειο, κατοικοῦν τόσο ἄνθρωποι, εἶναι δρόμος διαβατικός καί νά μὴν ὑπάρχῃ, ὅπως ὑπάρχει ἕνας σταθμὸς χωροφυλακῆς; Ἄσιντε, καύμενε, στείλε δυὸ τρεῖς χωροφυλάκους, ἔτσι νά συχωρεθοῦν τὰ πεθικμένα σου καί νά ἦσαι βέβχιος ὅτι τὸ καλοκαίρι θά φᾶς καμμιά μακκρονόδα ἐκεῖ πού θά σοῦ τὴν κἀνῃ μὲ συνεισφορὰ ὅλο τὸ προάστειο.

Σάν θέλες κάνε αὐτὸ τὸ καλὸ, σάν δὲν θέλῃς πάλι μὴ σώσης ποτέ, σου νά πᾶς στοὺς Ἀμπελοκήπους.

Ἄαά-τενός. Καλαῖς εἶστε ὄλαις γιὰ τὸν βασιλικὸ χορό.

Γιὰ γέλια.

Κύριε Παληάνθρωπε.

Εἰς τὸν Ναύσταθμο ἦτανε δύο χτίστες ὁ ἕνας ἦρθε στὸν Πε- ραία καί ὁ ἄλλος ἔκεινε στὸν Ναύσταθμο, αὐτὸς πού ἔμεινε ἀναψε κάρβουνα κόκ, καί ἔκλεισε τὴν πόρτα καί τὸν χτύπη- σαν στο κεφάλι καί πέθανε.

Σημ. Παληανθ. Αἱ καλὰ σ' αὐτὸ ποιὸς τοῦ φταίει τοῦ μα- καρίτη, δὲν εἶξερε, ὅτι τὰ μισοαναμμένα κάρβουνα πεθέουν τοὺς ἄνθρώπους, καλὰ νά τὴν πάθει γιὰ νά μάθῃ ἄλλη φορὰ νά μὴν ἀνάβῃ καρβουνοφωτιὰ μέσα στο δωμάτιό του, μ' ὅλον ὅτι τώρα πού τίναξε τὰ πέταλα δὲν πιστεύομε νά τὴν ξανακἀνῃ αὐτὴν τὴν ἀνοησία. Αἰωνία του ἢ μνήμη καί τοῦ χρόνου νά ξαναπεθάνῃ.

Ἄλλο.

Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Ναύσταθμου μᾶς ἔκανε ἐπιθεώρησι καὶ μᾶς εἶπε, νά ζουρίζετε τὰ γένειά σας, (τὰ δικὰ σας δηλαδή, γιὰ νά μὴ παραζηγούμαστε), γιατί λέει πιάνουν ἑλληνικὰ ζώτρια, καί μᾶς εἶπε καί ἕνα ἄλλο, ὅτι ὅσοι εἶναι παντρε- μένοι νά πηγαίνουν στὸν Περαία, καί ὅσοι εἶναι ἀνύπαντροι νά μὴ πηγαίνουν, λοιπὸν ἐγὼ πού εἶμαι δώδεκα χρονῶν, νά παντρευτῶ λοιπὸν, εἶναι καλὰ πράγματα αὐτὰ κύριε συν- τάχτα;

ἔχομε καί ἕνα γιατρὸ πού ἅμα εἶμαστε ἀρρωστοὶ μᾶς λέει νά ζουρίζωμε στὸν ἥλιο γιὰ νά γίνωμε καλὰ. Πῶς σοῦ φαίνεται;

Ἀπάντησις Παληανθ.ῶπου. Ἐμένα δὲν μοῦ φαίνεται τί- ποτα, μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ μὲν γιατρός σας θά ἦναι κἀνένης τακερλάτanos ἢ κομπογιαννίτης καί ἄς τὸν χαίρεται ἢ κυθέρνις πού σᾶς τὸν διώρισε, ὁ δὲ ὑπασπιστὴς σας πῶς εἶναι γιὰ δέσιμο, ὅσο γιὰ τοῦς παντρεμένους πού ἀφίνε καί ἔρχονται στὸν Περαία, καλὰ κάνει, γιὰ σᾶς δὲ τοὺς ἀνύπαντρος πού δὲν σᾶς ἀρνεῖ νά ἔρθετε νά τοῦ κάνετε μιὰ παρατήρησι, πολὺ σπουδαία ὅτι ἴσα ἴσα σάν ἀνύπαντροι πού εἴτε, ἔχετε μεγάλη ἀνάγκη νά ἔρθετε στὸν Περαία γιὰ νά παντρευτῆτε γιὰ μιὰ βραδεῖα.

Μ' αὐτὰ πού μοῦ γράφετε ἕνα μονάχα καταλαβαίνω, πῶς εἶστε πλέον ὅλοι ὅσοι βρισκεστε στὸν ναύσταθμο ὄχι γιὰ δέ- σιμο, ἀλλὰ γιὰ λύσιμο, γιὰ νά πορπαχάτε ἀμολυταί, σάν θεοτρελοὶ πού εἶστε καί μᾶς κυλλήσετε καί μᾶς τρέλα καί μᾶς ἀποτρελάνετε καί ἔτσι νά ἔρθωμε στὸν αὐτὸν παρονομαστῆ τῆς τρέλας.

Γουρούνια

μανάρια πού ἔχουν κρέας τρυφερότερο καί ἀπὸ τὰ περιστέρια, καθαρο- τата σπιτίσια πουλοῦνται μὲ τὴν ὀκὰ πρὸς 1,60 — 1,80 στὴ Πλάκα ἀπὸ- ναντι εἰς τὸ τμήμα τῆς Ἀστυνομίας καί τοῦ Σάχαννη. Τρέφατε πρὶν τὸ φᾶν.